

Bilag 1.

Almindelig dansk Gartnerforening.

Kjøbenhavn, den 31te December 1900.

Til

Det af Landstinget i Anledning af Lovforslaget om Foranstaltninger mod Udbredelse af Røstsvampe nedsatte Udvalg.

Undertegnede Formand for Alm. dansk Gartnerforening tillader sig herved at henlede det højtærede Udvalgs Opmærksomhed paa en Omstændighed, som maasse ellers er Udvalget ubekendt.

I Dagbladenes Referater af Forhandlingerne ved Landstingets 1ste Behandling af ovennævnte Lovforslag nævnedes ogsaa, blandt andre i denne Henseende skadelige Planter, Mahonia, for hvilken altsaa Forslagets Bestemmelse om, at Værtplanter for Røstsvampe kunne fordres udryddede i en Afstand af 300 Alen fra Landbrugslodder, formentlig ogsaa skal gælde.

Mahonia er en Plante, hvis stedsegrønne Blade bruges en Del som Kransegrønt, hvorfor den undertiden findes plantet i større Mængde til Afstæring. Dersom Ejerne af saadanne med Mahonia tilplantede Arealer efter Lovforslagets Vedtagelse kunne tvinges til at fjerne eller flytte disse, vil det kunne komme til at betyde et føleligt Tab for dem, navnlig da det vistnok ofte er mindre Gartnere eller Jordbrugere, som drive denne Kultur.

Mahoniadyrking til Afstæring er en forholdsvis dyr Kultur at iværksætte. Den forudgaaende Jordbehandling maa paa Grund af, at Planterne skulle blive staaende paa Stedet i en længere Arrække, være grundig, og Plantematerialet er forholdsvis kostbart. Desuden hengaar der flere Aar efter Anlæget, forinden Planterne ere saa udoftede, at der kan paaregnes Udbytte deraf.

Der vil vistnok kunne forekomme Tilfælde, hvor en Mand, som ejer en saadan Mahoniaplantning, kun har et saa lille Jordareal at raade over, at han er udelukket fra at kunne flytte den et andet Sted hen, og altsaa helt maa opgive denne Kultur, hvorved hans Plantebestand, som muligvis endnu kunde have givet Udbytte i mange Aar, bliver saa godt som værdiløs. Men selv om en Mand raader over saa stort et Areal, at han kan flytte sin Mahoniaplantning saa langt bort fra Landbrugslodder, at Lovforslagets Bestemmelser ikke kunne ramme ham, saa vil dette dog, foruden Omkostningerne ved Omplantningen, tillige bevirke et yderligere Tab for ham derved, at han i flere Aar, indtil Planterne komme i kraftig Vækst, intet Udbytte vil kunne have af denne Kultur.